

Formannaráðstefna læknasamtakanna

Símenntun og sameining sjúkrahúsa

Fylgst með umræðum á formannaráðstefnunni.

„EF VIÐ SEGJUM AÐ LÆKNAFÉLAG ÍSLANDS SÉ PABBINN í læknasamtökunum þá er Læknafélag Reykjavíkur mamman og hefur það hlutverk að sjá til þess að börnin tali saman, fari snemma að sofa og mæti í skólann.“ Þannig lýsti **Ólafur Þór Ævarsson** formaður LR uppbyggingu læknasamtakanna á formannaráðstefnu Læknafélags Íslands sem haldin var föstudaginn 12. maí síðastliðinn.

Á ráðstefnunni voru samankomnir á fjórða tug forsvarsmanna hinna ýmsu aðildarsamtaka LÍ, svæðafélaga um allt land og sérgreinafélaga auk trúnaðarmanna í nefndum og ráðum. Tilgangurinn með þessari ráðstefnu er að líta yfir sviðið á miðju starfsári, greina frá því sem er að gerast hjá hverjum og einum og fræðast um það sem er að gerast í öðrum deildum.

Formaður LÍ, **Sigurbjörn Sveinsson**, reið á vaðið og greindi frá því helsta sem hefur verið að gerast hjá stjórn LÍ en þar bar hæst umræður um fjármál og húsnæðismál samtakanna, vefsíðu og sameiningu sjúkrahúsa, að ógleymdum viðræðum sem staðið hafa yfir milli stjórnarinnar og forsvarsmanna Íslenskrar erfðagreiningar um gagnagrunnsmálið. Formaðurinn sagði að þar þokuðust mál fram á veg, enn væru ýmis álitamál óleyst en flest virtust þó leysanleg nema ef til vill eitt. Ekki tilgreindi hann það nánar og var hinn varkárasti í tali um þessar viðræður.

Sameining tefur samningagerð

Fulltrúar úr samninganefndum skýrðu frá því sem gerst hefur á þeirra vettvangi en flestir hópar lækna eru með lausa samninga á þessu ári. **Ingunn Vilhjálmisdóttir** formaður samninganefndar sjúkrahús-

lækna sagði að lítið hefði miðað í samningum enda hefði sameining sjúkrahúsanna sett strik í reikninginn. Við hana skapaðist óvissa um stöðu sumra hópa, til dæmis vissi samninganefndin ekki hvort hún ætti að semja fyrir sviðsstjóra í framtíðinni, þeir hefðu fyrst og fremst fengist við fjármál en nú ættu þeir einnig að gerast faglegir og þá breyttist staða þeirra hugsanlega. Annað óvissuatriði væri staða þeirra sem reka stofu úti í bæ, en frá yfirstjórn sjúkrahúsanna hefur komið fram sú hugmynd að þeir verði einungis í hlutastöðum á sjúkrahúsunum. Þá á eftir að manna þær stöður sem losna.

Þórður Sverrisson í samninganefnd sérfræðilækna sagði að nefndin hefði átt í stöðugum viðræðum við Tryggingastofnun en lítið hefði miðað. Það ylli töluverðum vanda hversu mikill vöxtur hefur verið á sjálfstærri starfsemi sérfræðinga utan sjúkrahúsa en á síðasta ári varð 15% fjölgun á samningum sérfræðinga við TR. **Ólafur F. Magnússon** hafði svipaða sögu að segja af samningamálum sjálfstætt starfandi heimilislækna en þeir eru í þeirri sérkennilegu stöðu að endurnýjun stéttarinnar hefur verið bönnuð um nokkurt skeið. Fannst Ólafi það skjóta skökku við í miðri einkavæðingunni.

Er símenntun mælanleg?

Lífeyrismál voru nokkuð til umræðu á fundinum en þeim eru gerð sérstök skil hér í opnunni. Auk þess töluðu forvarmenn Læknablaðsins, orðanefndar og Orlofssjóðs og báru sig allir nokkuð vel. Fram kom að Orlofsjóður keypti nýjan bústað í vor og er hann í Vaðnesi í Grímsnesi.

Stefán E. Matthíasson formaður Fræðslustofn-

unar lækna flutti framsögu um símenntun lækna og urðu nokkrar umræður um hana. Þar kom meðal annars fram að þótt allir séu sammála um nauðsyn símenntunar eru ýmsir erfiðleikar á því að mæla árangurinn af henni. Við þetta er glímt víða um lönd enda tengist þetta kjaramálum lækna. Í Noregi og víðar lækka lækna í launum vanræki þeir símenntunina. Ýmsar aðferðir hafa verið reyndar til að halda utan um þessi mál, skráningu námskeið og mat á gæðum þeirra, og bíður þar nokkurt starf til að koma þessu í viðunandi horf hér á landi.

Talsmenn heimilislækna og annarra sérfræðinga stigu í pontu og loks greindu formenn svæðafélaganna frá því sem er efst á baugi í þeirra heimabyggð og kom fram í máli flestra landsbyggðarmanna að fræðslumálin ber hæst. Víða hafa lækna fengið aðgang að fjarfundabúnaði og hefur það gerbreytt aðstöðu lækna í afskekktari héruðum til þess að fylgjast með í faginu. Annað mál sem víða brennur á landsbyggðarlæknum eru erfiðleikar við að manna læknaöður.

En svona á heildina litið var nokkuð gott hljóð í læknum á þessari ráðstefnu, í það minnsta hvessti aldrei í salnum. **-PH**

Aðalfundur Læknafélags Íslands 2000

Aðalfundur Læknafélags Íslands verður haldinn á Ísafirði dagana 25. og 26. ágúst n.k. Auk venjulegra aðalfundarstarfa verða ýmis málefni á dagskrá fundarins, sem hefst kl. 11.00 föstudaginn 25. ágúst, málþing verður haldið á laugardeginum og sameiginlegt borðhald fundarmanna og gesta verður um kvöldið. Dagskrá fundarins verður auglýst nánar í júlíblaði Lækna- blaðsins og í fundarboði.

Aðalfundarfulltrúar óskast tilkynntir skrifstofu Lí fyrir 10. júní næstkomandi ef mögulegt er vegna sumarleyfa og jafnframt um fyrirhugaðan ferðamáta viðkomandi til og frá Ísafirði vegna skipulags á flugi.

Aðalfundur Lífeyrissjóðs lækna Aldurs- tengdu réttinda- kerfi komið á

LÍFEYRISSJÓÐUR LÆKNA HÉLT FJÖLMENNAN AÐALfund um miðjan apríl og var þar samþykkt að taka upp aldurstengt réttindakerfi. Samhliða því voru áunnin réttindi sjóðfélaga aukin um 45%. Báðar þessar samþykktir helgast af styrki stöðu sjóðsins um þessar mundir en hrein eign hans jókst úr 8,9 milljörðum í 11,4 milljarða króna á síðasta ári.

Raunávöxtun sjóðsins var á síðasta ári 16,4% en nafnávöxtun 22,4%. Síðustu fimm ár hefur raunávöxtun sjóðsins verið að jafnaði 10,4% á ári sem verður að teljast góður árangur. Tryggingafræðileg staða sjóðsins var sterk þegar úttekt var gerð á henni um síðustu áramót. Miðað við 3,5% raunávöxtun eru eignir sjóðsins 4,6 milljarðar umfram áfallnar skuldbindingar.

Í ljósi þessarar góðu stöðu var ákveðið að taka upp aldurstengt réttindakerfi en það felur í sér að lífeyrisréttindi munu í framtíðinni ráðast af aldri sjóðfélaga þegar iðgjald er greitt en áður voru áunnin réttindi óháð aldri. Það þýðir í raun að iðgjald sem lækna greiðir í sjóðinn þegar hann er þrítugur veitir meiri réttindi en iðgjald sem hann greiðir um sextugt. Þetta helgast af því að fyrri iðgjaldið á eftir að standa á vöxtum í sjóðum allt að fjórum áratugum en hitt mun skemur.

Í blöðum sem dreift var á fundinum eru talin upp helstu rökin fyrir þessari breytingu:

- Afkoma lífeyrissjóðsins er óháð aldurssamsetningu sjóðfélaga.
- Hver sjóðfélagi fær réttindi í hlutfalli við sparnaðartíma og tryggingalega áhættu. Enginn sjóðfélagi hagnast á kostnað annars.
- Sjóðfélagar geta hætt fyrr að vinna án þess að missa af „verðmætustu“ árunum.
- Sjóðfélagar geta greitt viðbótariðgjald (umfram 11% af launum) til Lífeyrissjóðs lækna og þannig aukið lífeyrisréttindi sín í samtryggingarsjóði.
- Hægt verður að úthluta eignum umfram skuldbindingar árlega til sjóðfélaga. Það verður ekki lengur þörf á að eiga varasjóð til að mæta breytingum á aldurssamsetningu sjóðfélaga.

Við undirbúning þessara breytinga var skoðað hvaða áhrif þær hefðu fyrir einstaka aldurshópa innan sjóðsins og kom þá í ljós að elstu og yngstu sjóðfélagarnir hagnast á breytingunum. Sjóðfélagar á miðjum aldri hagnast minna vegna þess að þeir hafa þegar greitt í sjóð sem byggir á jöfnum réttindum hálfra starfsævina. Þess vegna var samþykkt að gera ráðstafanir til að jafna réttindin. Áunnin réttindi verða ekki skert en réttindi sjóðfélaga reiknuð eins og þeir hefðu greitt í aldurstengdan sjóð frá upphafi.

Á aðalfundin var gerður góður rómur að þessum tillögum og þær samþykktar í miklu bróðerni. **-PH**